

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy
w składzie:

Przewodniczący - SSO Alicja Dziekańska
Sędziowie: SO Jolanta Stępień - Kordiał (spr.)

SO Maria Więckowska - Rzepka
Protokolant: Aneta Tchorzewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 czerwca 2013 r. w Warszawie
sprawy ze skargi Polkomtel Sp. z o.o. w Warszawie
z udziałem interwenienta po stronie skarżącego PTK Centertel Sp. z o.o.
w Warszawie

przeciwnik skargi Polskie Koleje Państwowe S.A. w Warszawie

o zamówienie publiczne

na skutek skargi wniesionej przez skarżącego Polkomtel Sp. z o.o.
w Warszawie

od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej

z dnia 25 marca 2013r., Sygn. akt KIO 452/13, KIO 457/13

1. zmienia zaskarżony wyrok w całości i nakazuje unieważnienie
postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego przez

Polskie Koleje Państwowe S.A. w Warszawie na „Zakup usług telefonii
komórkowej GSM dla Podmiotów Grupy Kapitałowej PKP” oraz zasądza
od Polskich Kolei Państwowych S.A. w Warszawie na rzecz Polkomtel
Sp. z o.o. w Warszawie kwotę 18 600 (osiemnaście tysięcy sześćset)
złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego i od
Polskich Kolei Państwowych S.A. w Warszawie na rzecz PTK Centertel
Sp. z o.o. w Warszawie kwotę 18 600 (osiemnaście tysięcy sześćset)
złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego;

2. zasądza od Polskich Kolei Państwowych S.A. w Warszawie na rzecz
Polkomtel Sp. z o.o. w Warszawie kwotę 76 200 (siedemdziesiąt sześć
tysięcy dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania
skargowego.

Uzasadnienie

Postanowienia specyfikacji istotnych warunków zamówienia w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego na „Zakup usług telefonii komórkowej GSM dla Podmiotów Grupy Kapitałowej PKP” stały się przedmiotem odwołania wniesionego przez wykonawcę Polkomtel sp. z o.o. w Warszawie do Krajowej Izby Odwoławczej (KIO 452/13). Do odwołania po stronie odwołującego przystąpił Wykonawca PTK Centertel sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie.

Odwołanie złożył również drugi wykonawca PTK Centertel sp. z o.o. w Warszawie (KIO 457/13). W związku z modyfikacją specyfikacji istotnych warunków zamówienia dokonaną przez Przeciwnika skargi przed rozpoznaniem odwołania, uwzględniającą część zarzutów podniesionych w odwołaniu, zarzuty odwołania zostały ograniczone do zarzutów następujących

a) naruszenie art. 16 ust. 1 Pzp w zw. z art. 2 pkt 12 i pkt 13 w zw. art. 3 Pzp, a także art. 15 ust. 1 Pzp w zw. art. 2 pkt 12 Pzp - przez objęcie przedmiotowym Postępowaniem podmiotów niebędących zamawiającym w rozumieniu przepisów ustawy Pzp,

b) naruszenie art. 3531 kc w związku z art. 14 Pzp - przez określenie warunków przyszłej umowy w § 10 ust. 2 z naruszeniem zasady swobody umów, tj. przyznanie Przeciwnikowi Skargi uprawnienia do rozwiązania w trybie natychmiastowym w przypadkach nieuzdalniających tak rygorystycznej sankcji i obciążenia wykonawcy nieproporcjonalną karą umowną z tego tytułu

c) naruszenie art. 353 (1) kc w zw. z 487 § 2 kc oraz w zw. art. 14 Pzp z - przez żądanie obniżenia opłat za połączenia telefoniczne do sieci operatorów komórkowych i stacjonarnych, które będzie ponosił Przeciwnik skargi za świadczone na jego rzecz usługi w przypadku obniżenia stawek za połączenia międzyoperatorskie.

Krajowa Izba Odwoławcza wyrokiem z dnia 25 marca 2013 r. oddaliła odwołania w całości, wskazując w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, iż w zakresie zarzutu pierwszego - nie dopatrzyła się naruszenia przepisów ustawy Pzp w sposobie prowadzenia postępowania przyjętym przez Przeciwnika skargi, tj. w objęciu postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego podmiotów niebędących zamawiającym w rozumieniu art. 2 pkt 12 Pzp, wskazując, iż przedmiotowe postępowanie bezspornie prowadzone jest pod reżimem ustawy Prawo zamówień publicznych przez PKP S.A., która działa w imieniu i na rzecz wszystkich podmiotów objętych niniejszym postępowaniem tym również tych podmiotów, na których nie ciąży rygor stosowania ustawy Pzp. Niewątpliwie jednak podmioty nie objęte obowiązkiem stosowania ustawy Pzp w treści udzielonych liderowi pełnomocnictw wyraziły zgodę na wyłączenie wykonawcy przedmiotowych usług zgodnie z przepisami w/w ustawy. W takim sposobie przeprowadzenia postępowania Izba nie dopatrzyła się naruszenia przepisów ustawy Pzp. Nie ulega wątpliwości, iż postępowanie prowadzi podmiot zobowiązany do stosowania ustawy Pzp, stosuje on wszelkie rygory z tego wynikające z ewentualnymi konsekwencjami swoich działań jak chociażby wniesienie przez wykonawców odwołań. Ponadto w ocenie Izby objęcie postępowaniem o udzielenie zamówienia podmioty nie będące zamawiającymi w rozumieniu ustawy Pzp nie będzie wpływać negatywnie na pozycję wykonawcy ubiegającego się o udzielenie zamówienia tym bardziej na jego prawa. Odnosząc się do argumentacji odwołującego należy wskazać, iż podmioty nie będące zamawiającymi w rozumieniu ustawy Pzp nie prowadzą w przedmiotowym postępowaniu żadnych czynności, od których przysługiwałyby środki ochrony prawnej. Trudno uznać, że czy to orzeczenie KIO czy wyrok

Sądu Okręgowego nie będzie skuteczne wobec podmiotów nie zobowiązanych do stosowania ustawy Pzp, skoro będzie wprost wpływało na działania zamawiającego PKP S.A., który prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia w imieniu i na rzecz wszystkich podmiotów objętych przedmiotowym postępowaniem, nie jest prowadzonych kilka postępowań o udzielenie zamówienia a wyłącznie jedno przez podmiot zobowiązany do stosowania Pzp. Tym samym działania czy też zaniechania PKP S.A. jako prowadzącego postępowanie, mające miejsce w tym konkretnym postępowaniu obciążać będą wszystkich wspólnie zamawiających i mogą być objęte kontrolą z wykorzystaniem środków ochrony prawnej. W ocenie Izby nie istnieją przeszkody prawne dla przyjęcia sposobu postępowania przewidzianego w ustawie Pzp co też podmioty nie będące zamawiającymi w rozumieniu ustawy Pzp uczynili wyrażając zgodę na wybór wykonawcy zgodnie z przepisami Pzp. Przyjęty sposób postępowania zdaniem Izby nie narusza praw wykonawców w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. Tym samym postępowanie prowadzone jest z zachowaniem zasady uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców.

Odnosząc się do zarzutu drugiego Krajowa Izba Odwoławcza wskazała, iż nie jest uprawniona do rozstrzygnięcia czy wysokość zastrzeżonych kar umownych jest wygórowana.

Kwestionowanie postanowień umowy jest możliwe jedynie, gdy naruszyły one zasady uczciwej konkurencji oraz równego traktowania, co w ocenie Izby nie miało miejsca w przedmiotowym postępowaniu.

Wreszcie w zakresie zarzutu trzeciego - KIO wskazała, iż wymaganie obniżenia opłat za połączenia w przypadku zmiany opłat międzyoperatorskich MTR i FTR nie narusza zasady swobody umów, i nie stanowi ograniczenia w swobody kształtowania ceny oferty, chociaż zmiana opłat międzyoperatorskich i częstotliwość takich zmian są niezależne od Skarżącego.

Polkomtel sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie na podstawie art. 198a ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 113, poz. 759 ze zm.), dalej zwanej „Pzp”, zaskarżył w całości powyższy wyrok. Zarzucił naruszenie prawa materialnego, a mianowicie:

1) art. 16 ust. 1 Pzp w związku z art. 2 pkt 12 i art. 2 pkt 13 Pzp w związku z art. 3 Pzp, a także art. 15 ust. 1 Pzp w związku z art. 2 pkt 12 Pzp przez ich błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że prowadzenie wspólnego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w imieniu i na rzecz zamawiających w rozumieniu ustawy Pzp oraz podmiotów nieposiadających statusu zamawiającego jest dopuszczalne na gruncie przepisów ustawy Pzp oraz że wskutek rozstrzygnięcia tak prowadzonego postępowania dochodzi do zawarcia pomiędzy tymi podmiotami oraz wykonawcą umowy w sprawie zamówienia poddanej reżimowi ustawy Pzp, podczas gdy dyspozycja art. 16 ust. 1 Pzp nie ma zastosowania do podmiotów nieposiadających statusu zamawiającego w rozumieniu art. 2 pkt 12 Pzp, a zasada „lex specialis derogat legi generali” wyłącza zastosowanie art. 701 k.c. w celu przygotowania i prowadzenia wspólnego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego przez podmioty zobowiązane do stosowania ustawy Pzp

2) art. 7 ust. 1 Pzp oraz art. 29 ust. 2 Pzp przez ich niezastosowanie do ustalonego w sprawie stanu faktycznego i przyjęcie, że wymagania przez Przeciwnika skargi obniżania opłat za połączenia w przypadku zmiany stawek międzyoperatorskich MTR i FTR nie ogranicza swobody Skarżącego w kształtowaniu ceny oferty, jak również że nie stanowi ono nieuwzględnienia przez Przeciwnika skargi w opisie przedmiotu zamówienia wszystkich okoliczności mogących mieć wpływ na sporządzenie oferty, podczas gdy specyfikacja istotnych warunków zamówienia oraz projekt umowy zawierają wzajemnie wykluczające się postanowienia dotyczące obniżenia opłat za połączenia, przez co obniżenie opłat za połączenia nie jest możliwe do zrealizowania w sposób opisany przez Przeciwnika skargi,

3) art. 3531 k.c. oraz art. 3582k.c. w związku z art. 139 ust. 1 Pzp przez błędną wykładnię i przyjęcie, że wymagania przez Przeciwnika skargi obniżania opłat za połączenia w przypadku zmiany stawek międzyoperatorskich MTR i FTR stanowi klauzulę waloryzacyjną której zastosowanie jest dopuszczalne w umowie o zamówienie publiczne jako umowie adhezyjnej i nie narusza zasady swobody umów.

4) art. 484 § 2 k.c. w związku z art. 139 ust. 1 Pzp przez jego zastosowanie i

błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że oddalenie zarzutu dotyczącego postanowień projektu umowy uzasadnia fakt, że Krajowa Izba Odwoławcza nie jest właściwa do miarkowania kary, podczas gdy przedmiotem żądania Skarżącego w odwołaniu nie było miarkowanie kary umownej, a miarkowanie kar umownych nie może dotyczyć umowy niezawartej,

5) art. 353¹ k.c. w związku z art. 139 ust. 1 Pzp przez ich niezastosowanie do ustalonego w sprawie stanu faktycznego i przyjęcie, że w związku z ograniczeniem zasady swobody umów w odniesieniu do umów w sprawie zamówienia publicznego uprawnienie Skarżącego ogranicza się wyłącznie do decyzji o zaakceptowaniu lub nie warunków umowy ukształtowanych przez Przeciwnika skargi oraz uznaniu, że kwestionowanie postanowień przyszłej umowy możliwe jest w przypadku, gdy postanowienia umowy naruszają art. 7 ust. 1 Pzp.

Zarzucił również naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie: art. 196 ust. 4 Pzp przez niewskazanie w zaskarżonym wyroku podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa. Wskazując na powyższe zarzuty na podstawie art. 198f ust. 2 zdanie drugie i trzecie Pzp wnoszę o zmianę zaskarżonego wyroku Krajowej Izby Odwoławczej w całości i orzeczenie co do istoty sprawy, tj. uwzględnienie odwołania, a w konsekwencji - z uwagi na upływ terminu do modyfikacji specyfikacji istotnych warunków zamówienia - unieważnienie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego przez Przeciwnika skargi na „Zakup usług telefonii komórkowej GSM dla Podmiotów Grupy Kapitałowej PKP”. W przypadku, gdy z uwagi na stan postępowania i zawarcie umowy przed rozpoznaniem skargi przez Sąd Okręgowy nie będzie możliwe rozstrzygnięcie stosownie do treści art. 192 ust. 2 Pzp w związku z art. 198f ust. 2 zd. drugie i trzecie Pzp, wnoszę o uwzględnienie skargi, uchylenie zaskarżonego orzeczenia Krajowej Izby Odwoławczej i stwierdzenie naruszenia przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga jest w pełni zasadna.

Za w pełni uzasadniony należy uznać zarzut naruszenia art. 16 ust. 1 Pzp w związku z art. 2 pkt 12 i art. 2 pkt 13 Pzp w związku z art. 3 Pzp, a także art. 15 ust. 1 Pzp w związku z art. 2 pkt 12 Pzp przez ich błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że prowadzenie wspólnego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w imieniu i na rzecz zamawiających w rozumieniu ustawy Pzp oraz podmiotów nieposiadających statusu zamawiającego jest dopuszczalne na gruncie przepisów ustawy Pzp oraz że wskutek rozstrzygnięcia tak prowadzonego postępowania dochodzi do zawarcia pomiędzy tymi podmiotami oraz wykonawcą umowy w sprawie zamówienia poddanej reżimowi ustawy Pzp, podczas gdy dyspozycja art. 16 ust. 1 Pzp nie ma zastosowania do podmiotów nieposiadających statusu zamawiającego w rozumieniu art. 2 pkt 12 Pzp, a zasada „lex specialis derogat legi generali” wyłącza zastosowanie art. 701 k.c. w celu przygotowania i prowadzenia wspólnego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego przez podmioty zobowiązane do stosowania ustawy Pzp.

Wskazać bowiem należy, iż zgodnie z art. 1 Pzp, ustawa określa zasady i tryb udzielania zamówień publicznych, środki ochrony prawnej, kontrolę udzielania zamówień publicznych oraz organy właściwe w sprawach uregulowanych w ustawie. Ustawa Pzp definiuje również w art. 2 pkt 12 oraz w art. 3 podmioty zamawiające, zobowiązane i jednocześnie uprawnione do jej stosowania. W wyniku postępowania o udzielenie zamówienia dochodzi do zawarcia umowy w sprawie zamówienia pomiędzy zamawiającym a wykonawcą.

Ustawa ta przewiduje ponadto możliwość wspólnego prowadzenia postępowania przez kilku zamawiających o czym stanowi przepis art. 16 ust. 1 Pzp, zgodnie z którym kilka podmiotów zamawiających może udzielić upoważnienia jednemu z nich do przeprowadzenia postępowania i zawarcia umowy w sprawie zamówienia, do każdego z tych zamawiających, na mocy art. 16 ust. 5 Pzp stosuje się odpowiednio przepisy o zamawiających. W konsekwencji przy ustalaniu zakresu podmiotów, do których ma zastosowanie omawiany

przepis, należy stosować przepis art. 2 pkt 12 ustawy, który stanowi, iż ilekroć w ustawie jest mowa o zamawiającym - należy przez to rozumieć osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej obowiązana do stosowania ustawy. Niewątpliwie, przedmiotowe postępowanie prowadzone jest pod reżimem ustawy Prawo zamówień publicznych przez PKP S.A., która działa w imieniu i na rzecz wszystkich podmiotów objętych niniejszym postępowaniem tym również tych podmiotów, na których nie ciąży rygor stosowania ustawy Pzp. Do udzielenia upoważnienia, o którym mowa w art. 16 ust. 1 Pzp, na zasadzie art. 14 Pzp zastosowanie znajdują przepisy kodeksu cywilnego, art. 95 i nast. Podmiot upoważniony działa więc w imieniu własnym oraz w imieniu i na rzecz pozostałych zamawiających. Czynności prawne dokonywane w imieniu tych podmiotów wywołują skutki prawne bezpośrednio w stosunku do nich. Zamawiający upoważniony zawiera jedną umowę w sprawie zamówienia w imieniu własnym oraz w imieniu i na rzecz pozostałych zamawiających. Podmiotem praw i obowiązków wynikających z umowy w sprawie zamówienia jest więc każdy z zamawiających. Bezsporne jest, że upoważnienia do przeprowadzenia postępowania może udzielić podmiot posiadający status zamawiającego w rozumieniu ustawy Pzp. Ustawa Pzp nie zawiera natomiast żadnych regulacji dotyczących prowadzenia postępowania w imieniu i na rzecz podmiotów innych niż zamawiający w rozumieniu art. 2 pkt 12 oraz art. 3 ustawy Pzp. Podstawą prawną takiego działania nie może być art. 16 ust. 1 Pzp, wskazany w rozdziale I specyfikacji istotnych warunków zamówienia oraz w projekcie umowy. Podmioty te nie posiadają bowiem statusu zamawiającego.

Rację ma skarżący, iż przyjęcie poglądu wyrażonego przez Izbę prowadziłoby do błędnego wniosku, że podmiotem praw i obowiązków wynikających z umowy w sprawie zamówienia może być podmiot niebędący zamawiającym w rozumieniu ustawy Pzp. Przepisy ustawy Pzp stanowią *lex specialis* w stosunku do przepisów kodeksu cywilnego. Do czynności zamawiającego stosuje się przepisy kodeksu cywilnego, jeśli przepisy ustawy Pzp nie stanowią inaczej. Jeśli zatem ustawa Pzp określa zasady udzielania zamówień, w tym także zamówień wspólnych oraz krąg podmiotów, które mogą być objęte takim zamówieniem, to tym samym wyłączone jest stosowanie przez zamawiającego regulacji kodeksu cywilnego i rozszerzanie katalogu tych podmiotów.

Nadto umowa w sprawie zamówienia publicznego podlega szczególnym regulacjom zawartym w ustawie Pzp, które nie mają zastosowania do umowy zawartej w wyniku przetargu prowadzonego na podstawie art. 70 k.c. Reguła ta obowiązuje nawet jeżeli organizator przetargu określi warunki przetargu analogicznie jak w przetargu nieograniczonym - art. 39 ustawy Pzp i następne. Umowa zawarta w takim przetargu nie staje się przez to umową w sprawie zamówienia.

W wyniku postępowania o udzielenie zamówienia może dojść do zawarcia wyłącznie umowy w sprawie zamówienia (art. 2 pkt 7a ustawy Pzp). Ustawa Pzp (z wyjątkiem umowy ramowej) nie przewiduje przypadków, gdy postępowanie o udzielenie zamówienia prowadzi do zawarcia umowy, która nie ma charakteru umowy w sprawie zamówienia i poddanej wyłącznie regulacji przepisów kodeksu cywilnego. To byłoby sprzeczne z celem ustawy Pzp.

Projekt umowy, która ma być zawarta w imieniu i na rzecz wszystkich podmiotów, w tym również niebędących zamawiającymi w rozumieniu ustawy Pzp zawiera postanowienia wskazujące, że jest ona traktowana jak umowa w sprawie zamówienia podana rygorom ustawy Pzp (§10 ust. 1 projektu umowy), ale jednocześnie inne postanowienia (§ 13 ust. 6 projektu umowy), które wskazują na różnicowanie podmiotów, ze względu na to czy są zamawiającym w rozumieniu ustawy Pzp czy nie. Konsekwencją tego jest brak możliwości ustalenia, jaki w istocie w intencji Zamawiającego miałyby mieć charakter zawarta umowa, a przecież charakter umowy ma kluczowe znaczenie z punktu widzenia praw i obowiązków Skarżącego, a zwłaszcza skutków niewykonania lub nienależytego wykonania zamówienia. Izba nie wzięła pod uwagę treści art. 24 ust. 1 pkt 1 i pkt 1a Pzp określających przesłanki wykluczenia z udziału w postępowaniu w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania zamówienia. Wskazać należy w przedmiotowym postępowaniu zostanie zawarta jedna umowa. Istotne jest zatem rozstrzygnięcie, czy niewykonanie lub nienależyte wykonanie tej umowy w odniesieniu do podmiotów niebędących zamawiającym w rozumieniu art. 2 pkt 12 Pzp będzie wywierać skutki określone w art. 24 Pzp. Ponadto słusznie podnosi skarżący, iż skoro umowa z podmiotami niebędącymi zamawiającym w rozumieniu art. 2 pkt 12 Pzp może być dowolnie zmieniona (także w zakresie ceny i zakresu

zamówienia), to może to mieć bezpośredni wpływ na ostateczną wartość zamówienia, która może znacznie różnić się od ceny oferty, a taki sposób prowadzenia postępowania otwiera drogę do uzyskania zamówienia z naruszeniem zasad uczciwej konkurencji. Umożliwia bowiem złożenie oferty z odpowiednio niską ceną (a nawet nierealistyczną), zapewniającą uzyskanie zamówienia i jednocześnie podwyższenie cen po zawarciu umowy. Podkreślić należy, że w postępowaniu można złożyć jedną ofertę, która zgodnie z mechanizmem przyjętym przez Przewodniczącą skargi będzie skierowana zarówno do podmiotów zobowiązanych do stosowania ustawy Pzp, jak i pozostałych. O ile podwyższenie ceny w umowie z zamawiającymi w rozumieniu ustawy Pzp jest niedopuszczalne na podstawie art. 144 ust. 1 Pzp, to już takie ograniczenie zgodnie z § 13 ust. 6 projektu umowy nie ma zastosowania w stosunku do pozostałych podmiotów. Zmiana umowy z tymi podmiotami zrekompensuje straty jakie wykonawca poniósłby w związku z wykonaniem umowy za ceny podane w ofercie.

Tak więc stwierdzić należy, iż zamawiający Polskie Koleje Państwowe S. A., PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., PKP Energetyka S.A. i PKP Informatyka S. A. naruszyli przepis art. 16 ust. 1 ustawy w związku z art. 12 pkt 12 i 13 ustawy w związku z art. 3 ustawy i w związku z art. 7 ust. 1 ustawy przez wspólne przygotowanie i prowadzenie postępowania z podmiotami nie zobowiązanymi do stosowania ustawy.

W konsekwencji trafność podniesionego zarzutu w tym zakresie, przesądza o konieczności o konieczności zmiany zaskarżonego wyroku i nakazanie unieważnienia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, na podstawie art. 198 f.pkt.2 w zw. z art. 192 pkt 2 ppkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo Zamówień Publicznych. Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy odstąpił od rozpoznawania pozostałych zarzutów skargi, jako nie mających wpływu na treść rozstrzygnięcia Sądu w przedmiocie skargi.

O kosztach postępowania przed KIO jak i postępowania przed Sądem Okręgowym orzeczono stosownie do wyniku postępowania (art. 98 k.p.c.). Wysokość kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu przed sądem ustalono na podstawie § 10 pkt. 1 ppkt 4 w zw. z § 5 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych... ,/*,

' fła pryginale właściwe podpisy
za zgodność

SĄDOWY

■ y Lid

Karonrsa Padj ciska